

Australien må tilslutte sig Bælt & Vej-initiativet. Video fra Citizens Electoral Council, Australien

Leder af CEC, Australien, som er en søsterorganisation til LaRouche-bevægelsen, Craig Isherwood, præsenterer Bælt & Vej / den Ny Silkevej med Australien som omdrejningspunkt.

BÆLT & VEJ-INITIATIVET: VORT ÅRHUNDREDES AFGØRENDE PROJEKT

EIR-video, 9. maj, 2017:

Helga Zepp-LaRouche: 'Hvis vi kan overbevise præsident Trump om at tage imod tilbuddet om at gå sammen med Kina og de andre nationer omkring den Nye Silkevej, så kan han blive en af de største præsidenter i USA's historie.' Dette initiativ, Bælt & Vej-initiativet, blev officielt lanceret af Kina i 2013. Det er en politik for gensidigt fordelagtig infrastrukturkonnektivitet, for fælles udviklingsprogrammer. Foreløbig omfatter programmerne og de igangværende arbejder flere end 60 nationer og berører flere end 4 milliard mennesker – flertallet af menneskeheden – og med planer om infrastrukturinvesteringer til \$20 billion. Dette er et enormt projekt. Disse programmer har potentialet til at fjerne fattigdom på planeten inden for én generation; fuldstændigt og

totalt at fjerne lokal fattigdom overalt.

Jason Ross:

»Det ville være den største fejltagelse nogensinde, hvis USA ikke benyttede sig af Bælt & Vej Forum, der finder sted i Beijing, Kina, om en uge (14.-15. maj) – den største fejltagelse nogensinde. Denne begivenhed vil samle repræsentanter fra over 100 nationer, inkl. den direkte deltagelse af næsten 30 statsoverhoveder, og man vil diskutere vor generations største projekt: Bælt & Vej-initiativet.

Foreløbig er der ingen meddelelse om, eller noget, der peger på, at præsident Trump eller andre repræsentanter for USA vil deltage, men:

(Helga Zepp-LaRouche)

'Hvis vi kan overbevise præsident Trump om at tage imod tilbuddet om at gå sammen med Kina og de andre nationer omkring den Nye Silkevej, så kan han blive en af de største præsidenter i USA's historie.'

Dette initiativ, Bælt & Vej-initiativet, blev officielt lanceret af Kina i 2013. Det er en politik for gensidigt fordelagtig infrastruktur-konnektivitet, for fælles udviklingsprogrammer. Foreløbig omfatter programmerne og de igangværende arbejder flere end 60 nationer og berører flere end 4 milliard mennesker – flertallet af menneskeheden – og med planer om infrastrukturinvesteringer til \$20 billion. Det udgør 2 til 3 gange den investering, det ville kræve totalt at genoplive den amerikanske infrastruktur. Det udgør 20 gange de \$1 billion, som Trump foreløbig har krævet. Dette er et enormt projekt. Disse programmer har potentialet til at fjerne fattigdom på planeten inden for én generation; fuldstændigt og totalt at fjerne lokal fattigdom overalt. I løbet af de seneste par årtier har Kina allerede undergået en fænomenal udvikling,

(udenrigsminister Rex Tillerson)

'Kina begyndte virkelig at føle sig entusiastisk på det tidspunkt, og med rette, de har opnået meget; de har flyttet 500 millioner kinesere væk fra fattigdom og ind middelklassestatus.'

(præsident Trump)

'Og jeg havde et langt møde med Kinas præsident i Florida, og vi havde lange, lange diskussioner, i mange, mange timer. Han er en god mand.'

Kina springer fremad med sin egen udvikling og arbejder sammen med sine naboer gennem kinesiske investeringer, gennem staten, gennem foretagender, og gennem ny finansiering gennem institutioner som Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), Den Nye Udviklingsbank (BRICS-banken) og Silkevejsfonden, som alle er mekanismer, der er skabt efter 2013; og store projekter i enorm skala er nu mulige.

(Richard Trifan)

'Dette er et historisk projekt, som I alle ved; det er sandsynligvis den største, globale præstation, der er analog med vores ekspansion ud i rummet og til Månen og andre planeter. Det er sandsynligvis det mest omfattende initiativ, som mange nationer vil samarbejde omkring.'

Lad os foretage en rundtur. Med udgangspunkt i Asien er der seks udviklingskorridorer, som Kina har foreslået, for veje, jernbaner, vandveje, elektricitet, kommunikation, sammen med blød kommunikation, såsom uddannelse, fælles toldsatser og kulturelle udvekslinger. Disse korridorer er i øjeblikket under opførelse i varierende grader. Lad os f. eks. se på den økonomiske Kina-Pakistan-korridor: den er i øjeblikket under massiv opbygning; den vil bringe 10 gigawatt elektricitet til Pakistan – det rækker til millioner af mennesker, 10 millioner eller mere – en ny havn i Gwadar (ud til Oman Golfen), med

hundrede tusinder af jobs undervejs, blot for dette ene byggeprojekt, og generelt mere udenlandsk investering i Pakistan, end denne nation samlet set har fået i de sidste par årtier.

Lad os se på havet: Det 21. Århundredes Maritime Silkevej, som bl.a. omfatter at udgrave en kanal gennem Kra-landtangen i Thailand. Dette er et enormt og nødvendigt projekt for at aflaste det overtrafikerede Malaccastræde, og for at bringe økonomiske muligheder til Thailand og Sydøstasien generelt. Denne idé, der har været foreslået i årtier, har nu en reel mulighed for at blive bygget inden for det nuværende årti.

Den Eurasiske Landbro, der når til Europa, transporterer stadigt voksende mængder af jernbanegods, med togafgange for godstog mod vest, der dagligt ankommer i Europa og vender tilbage til Kina med europæiske varer.

Hvis vi ser på Afrika, så har vi for nylig set åbningen af Addis Abeba-Djibouti jernbanen som blot et enkelt eksempel på den meget påtrængende nødvendige udvikling, som nu er mulig; som nu finder sted i Afrika, hvor investering i infrastruktur og industri og landbrug nu når nye højder, det meste af det fra Kina.

Hvis vi bevæger os mod øst, krydser vi Beringstrædet og bevæger os fra Asien og ind i Nordamerika, fra Rusland til Alaska. En rute over land, der muliggøres af denne Beringstrædeforbindelse, vil være hurtigere end transport med skib, og gør det muligt at udvikle området langs ruten. Det Arktiske Område har enorme resurser, der i øjeblikket er næsten fuldstændigt utilgængelige. Byggeriet af den nødvendige infrastruktur og selveste Beringstrædeforbindelsen vil være en storstilet infrastrukturpræstation. Dernæst vil et genopbygget, amerikansk infrastrukturfundament, et netværk af jernbaner, veje, en platform med ny, højdensitetskraftværker, kernekraft; havne, sluser, dæmninger; skoler og andre offentlige bygninger og offentlige værker, gøre det muligt for

USA at opnå et nyt produktivitetsniveau, og have mere at bidrage med til verdenssamfundet og få fordel af verdenssamfundet.

Hvis vi nu bevæger os sydpå, så er der p.t. ingen transportmuligheder over land fra Nord- til Sydamerika. Man kan ikke køre til Sydamerika – det er ikke muligt. Der er en afbrydelse, kendt som Darien Gap. Når vi endelig får bygget denne forbindelse på blot nogle få dusin mil, vil vi endelig forbinde de amerikanske kontinenter som helhed. I Mellemamerika er ny finansiering, også fra Kina, ligeledes i færd med at muliggøre en sekundær Panamakanal, kunne man sige, med igangværende byggeri og forberedelse i Nicaragua.

I Sydamerika er en bi-oceanisk korridor, der strækker sig fra Peru til Brasilien, fra Stillehavet til Atlanterhavet via Bolivia, på planlægningsstadiet.

Så stor en del af verden arbejder i øjeblikket sammen, med fælles udvikling og en fælles fremtid med fremgang, værdighed og videnskabelige præstationer som mål. Vil USA tilslutte sig? Vi er blevet inviteret med åbne arme:

(Meifang Zhang)

'Sidst, men ikke mindst, vil jeg gerne citere Xi for at sige, at Kina byder USA velkommen til at deltage i samarbejdet inden for rammerne af Bælt & Vej-initiativet ... Begge lande bør virkelig gribe disse muligheder.'

Lad os tage imod denne invitation. Om et hundrede år vil USA i tilbageblik være så lykkelig for, at vi gjorde det.«

I dag er Sejrsdag

Leder fra LaRouche PAC, 9. maj, 2017 – Den russiske præsident Vladimir Putin talte ikke alene for det russiske folk, men for hele menneskeheden, da han holdt en tale efter en militærparade i Moskva for at fejre, at det er 72 år siden, man vandt sejren i den Store Patriotiske Krig 1941-45, som i Rusland er navnet på Anden Verdenskrig.

»Denne sejrstriumf over denne forfærdelige, totalitære magt vil for altid fremstå i menneskehedens historie som livets og fornuftens overlegne sejr over død og barbariskhed«, fremførte Putin. Han fastslog, at den »uhyrlige tragedie« med millioner af dødsfald skete på grund af »den kriminelle ideologi med raceoverlegenhed, og som følge af fraværet af enhed blandt verdens ledende nationer«.

Idet han overførte disse lektioner til nutiden, fremsatte Putin krav om, at alle nationer levede op til »vort ansvar over for de kommende generationer« gennem internationalt samarbejde, for at skabe »stabilitet og fred på planeten«.

Dette er i realiteten det overordnede, politiske spørgsmål, som også vil blive adresseret på Bælt & Vej-initiativets Internationale Forum, der skal begynde blot fem dage fra i dag. BVI-topmødet er hastigt i færd med at samle styrke og feje hele menneskeheden ind under sin mission:

* Frankrigs delegation anføres af tidligere premierminister Jean-Pierre Raffarin, der roste BVI som »et fredeligt projekt for global udvikling« og sagde, at »Bælt & Vej-initiativet er rammen for en ny verden«.

* Folk fra erhvervslivet og det politiske liv i Peru kræver nu, at præsident Kuczynski deltager i topmødet, som de kaldte årets vigtigste, diplomatiske begivenhed for gennemførelse af planerne for en Peru-Brasilien bi-oceanisk korridor.

* Nordkorea sender en delegation på højt niveau til BVI-topmødet, meddelte det Kinesiske Udenrigsministerium i dag.

* Og Chiles ambassadør til Beijing, Jorge Heine, anerkendte, at »det har et langt bredere perspektiv at samle et betydeligt antal statsoverhoveder fra mange lande, for at undersøge, hvad der foregår, ud over Bælt & Vejs specifikke projekter«.

Det, ambassadør Heine her beskrev med sine egne ord, er det, som Helga Zepp-LaRouche refererer til som »den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen« – præcis, som de specificeres i *EIR's* Specialrapport af samme navn fra 2015. Langt mere end kun en række infrastrukturprojekter er det, der er under opsejling, et totalt paradigmeskifte, som er det eneste, der kan redde menneskeheden.

Det britiske Imperium forsøger at miskreditere Bælt & Vej-initiativet ved at kalde det en alliance mellem diktatorer og autokrater, og med truende forudsigelser om, at BVI aldrig vil komme til at bære frugt, fordi det blot vil føre til konflikter og kaos blandt de involverede nationer. Det er lige præcis del-og-hersk nonsens, mindede fr. Zepp-LaRouche om under en medarbejderdiskussion i dag, og det er, hvad Sir Leon Brittan udtrykte helt tilbage i 1996; han var på daværende tidspunkt EU-kommissær for Handel- og Udenrigsanliggender og blev udsendt til en betydningsfuld, international Ny Silkevejskonference i Beijing for at forsøge at modarbejde Zepp-LaRouches fremlæggelse af politikken med Verdenslandbroen.

Problemet er, at de fleste regeringer er amatører – de ved ikke, hvad menneskeheden er, understregede Lyndon LaRouche i går. Vi må skabe en praksis, som udvikler befolkningens evne til at optage egenskaber som igangsætter for de handlinger, der kan bringe menneskeheden som art op til standarden for samfundet som helhed. Det er vores opgave at skabe sådanne instrumenter for forenet handling, der løser menneskehedens problemer, sagde LaRouche; og denne enhed og evne kommer af,

at borgerne udvikler de nødvendige intellektuelle, skabende evner. Det er grundlaget for handling i dag, for at redde menneskehedens fremtid i morgen.

Helga Zepp-LaRouche understregede i dag, at udelukkende kun en sådan fremgangsmåde vil fungere for at besejre Det britiske Imperiums organiserede splittelse og pessimisme. Vi må i befolkningen vække det højere princip om hele menneskeslægtens selvudvikling. Få amerikanere til at tænke på denne måde omkring det USA, som de ønsker for deres børn og børnebørn om 50 år, og USA kunne atter blive elsket af hele menneskeheden.

Vise ord for Sejrsdag – og for det, der nu må ske.

Foto: En ældre kvinde, tydeligvis højt dekoreret, deltager i Sejrsdagsparade i Rusland. Billedet viser 3 generationer, med den ældre kvinde, der ser hen til et ungt barn.

Præsident Xi Jinping: Hvorfor jeg foreslog Bælt & Vej

Dansk udskrift, engelske undertekster.

Verden ser på Kina, der gør klar til at være vært for Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde midt i maj, 2017.

Xi: Under mit besøg til Kasakhstan og Indonesien i 2013, foreslog jeg, at vi i fællesskab byggede det Økonomiske Silkevejsbælte og det 21. Århundredes Maritime Silkevej, hhv.

Shaanxi, min hjemprovins, er beliggende ved udgangspunktet for den Gamle Silkevej. Når jeg står her og ser tilbage på

historien, føler jeg, at jeg kan høre lyden af kamelernes bjælder, der klirrer gennem bjergene, og se røgskyer hen over ørkenen. Det føles alt sammen så bekendt. Fredelig udvikling har fra gammel tid været et fælles mål for menneskeheden.

[Caption]:

Krig

Sult

Rigdomssvælg

Økonomisk nedgang

Xi: Nutidens verden er fuld af usikre elementer. Folk har håb for fremtiden, men er samtidig forvirret.

[Caption:]

Nogle lande, der engang var fremgangsrige og fulde af travlhed, er nu synonyme med vanskeligheder, konflikt og krise.

Xi: Hvad er der sket med verden? Hvad skal vi gøre? Hele verden stiller disse spørgsmål, og jeg tænker hele tiden på dem.

[Captions:]

Politisk konnektivitet

Handelsmæssig konnektivitet

Infrastruktur-konnektivitet

Xi: Jeg foreslog Bælt & Vej-initiativet i håbet om, at, med fokus på konnektivitet – forbundethed – vil den frie og belejlige strøm af alle produktionselementer blive opmuntret, multi-dimensionalt samarbejde udviklet og gensidige fordele og fælles udvikling opnået.

Bælt & Vej-initiativet drager inspiration fra Oldtidens Silkevej og har til hensigt at være med til at virkeliggøre den fælles drøm hos mennesker over hele verden om fred og udvikling.

Lysende af Østens visdom er det en plan, som Kina tilbyder verden for at søge fælles fremgang og udvikling.

Bælt & Vej-initiativet bygger på principperne om udstrakt konsultation, fælles bidrag og fælles fordele.

[Caption:]

Usbekistan: Qamchiq-tunnelen, en del af Angren-Pap jernbanelinjen.

Xi: Initiativet er ikke ekskluderende, men må være åbent og inkluderende. Initiativet vil ikke blive en soloopførelse fra Kinas side, men et kor bestående af alle lande langs ruterne.

[Captions:]

Belarus: Kina-Belarus Great Stone Industripark.

Kina-Rusland Samarbejdsprojekter

Maldiverne: Kina-Maldiverne Venskabsbro

Malaysia: Fragt over havet

Grækenland: Havnen i Piræus

Sri Lanka: Puttalam Kulkraftværk

Storbritannien: Kina-Europa Godstog

Etiopien-Djibouti: Addis Abeba-Djibouti jernbanen

Kasakhstan: Let Jernbanetransportsystem i Astana

Xi: I over tre år har flere end 100 lande og internationale organisationer responderet positivt og tilbud støtte til

initiativet.

Initiativets »Venskabskreds« er blevet ved med at udvides.

[Captions:]

Fiji: Nabouwalu-Dreketi hovedvejen

Pakistan: Karakoram hovedvejen

Xi: En stor sag bør forfølges for det almene vel. Lad os tage hinanden fastere i hånden og smede nye partnerskaber, karakteriseret af win-win-samarbejde, og bygge et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid.

Det er de modige, der skaber historie. Lad os være tillidsfulde, gribe til handling og gå fremad, hånd i hånd.

[Caption:]

»Bælt & Vej«

Det er ikke for sent for Trump – eller Europa – at tage til Bælt & Vej Forum i Beijing

Leder fra LaRouche PAC, 8. maj, 2017 – Med den kommende weekends todages topmøde i Beijing omkring det globale udviklingsinitiativ, der allerede investerer i 65 nationer og er 20 gange større end Marshallplanen, vil spørgsmålet om, hvad man skal gøre ved de stagnerende amerikanske og europæiske nationaløkonomier, aldrig komme til at stå i så

klart et lys igen. Helga Zepp-LaRouche har sagt, at, hvis Donald Trump tager til Beijing og allierer USA økonomisk med Bælt & Vej-initiativet, kunne han af historien blive set som en af Amerikas største præsidenter. På denne kurs ligger ikke alene en stor genoplivelse af produktivitet og produktiv beskæftigelse for amerikanere, men også den mulige løsning af den alvorlige trussel om krig i Asien, og endda – gennem samarbejde med Rusland – i Mellemøsten.

Og, med USA som deltager, vil selve Bælt & Vej-initiativet blive en langt stærkere økonomisk og teknologisk drivkraft for de mere end 100 nationer, der er repræsenteret i Beijing i denne weekend.

En betydningsfuld, asiatisk avis havde i dag en lederartikel, »Det er ikke for sent for præsident Trump at beslutte at tage til Beijing«. Det er for den sags skyld heller ikke for sent for den nyvalgte, franske præsident Emmanuel Macron at tage af sted. EU's og Londons finanselite kan forsøge at forhindre og endda ødelægge Kinas Bælt & Vej, før det udvikler en ny, økonomisk infrastruktur i Europa, men alle de europæiske nationers udsigt til vækst afhænger af Bælt & Vej.

Med mindre den rigtige beslutning træffes nu, vil det meget snart være for sent for de transatlantiske økonomier. De kan ikke overleve endnu et finanskarak, værre end i 2008, og det er netop, hvad der truer dem nu. Tysklands førende finansavis, *Handelsblatt*, har udløst »høje advarselssignaler ... En flodbølge af selskabslån, især i USA, kunne udløse en ny, global finanskris. Konturerne af en gigantisk boble kommer mere og mere til syne i markedet for selskabsobligationer. Den kunne bryde ... på grund af hastigt stigende rentesatser og en faldende økonomi.«

En omgående ændring må ske, med vedtagelse af de »Fire Love til Nationens Redning«, som Lyndon LaRouche siden 2014 har foreslået. Genindfør Glass/Steagall-loven for at opdele Wall Street-bankerne, før de udløser en ødelæggende syndflod; skab

dernæst statskredit-institutioner til opbygning af moderne infrastruktur, finansiering af rumforskning og fissions- og fusionsteknologier.

Hele indsatsen for at modgå dette transatlantiske, økonomiske kollaps kan kun lykkes med en sådan kurs for samarbejde med Kina, Indien og frem for alt Rusland.

City of London og Storbritannien forsøger at ødelægge muligheden, gennem Londons og Bruxelles' angreb på Bælt & Vej, og gennem krig. Fra London kommer der nu rapporter om, at premierminister May vil bede sit nye parlament om at lade hende bombe Syriens regeringsstyrker, som hendes ministre bliver ved med offentligt at kræve. Dette omfatter endnu en fabrikeret hændelse med »kemisk bombeangreb« og ville kun blive udført af UK med det formål at trække præsident Trump ind i krigen igen. Og minsandten, om ikke BBC-udsendelser allerede begynder at hævde, at Syriens præsident vil udføre flere »kemiske bombeangreb«.

Det britiske incitament til konfrontation kommer netop på et tidspunkt, hvor den russiske og den amerikanske udenrigsminister skal afholde drøftelser i Washington i denne uge, med udsigten til at afslutte borgerkrigen og terrorismen i Syrien. Londons intervention må nedkæmpes – og præsident Trump må tage til Beijing.

Foto: Den forbudte By, Beijing. (Photo: flickr.com/romanboed (CC BY2.0))

Radio Schiller 8. maj, 2017:

Fransk valg giver ingen løsninger for Europa – Stig på det kinesiske Silkevejseksprestog

https://soundcloud.com/si_dk/fransk-valg-giver-ingen-losninger-for-europa-stig-pa-det-kinesiske-silkevejseksprestog

Politisk briefing v/ Tom Gillesberg.

En uge før Beijing topmødet går verden i retning af Kinas Bælt & Vej-initiativ

Leder fra LaRouche PAC, 7. maj, 2017 – Det er et ironisk tidens tegn, at Argentinas ambassadør til Kina, Diego Guelar, i denne uge, på tærsklen til Bælt & Vej-topmødet i Beijing, udgav en artikel, der lovpriser Kina for at blive det 21. århundredes supermagt »uden at løsne et eneste skud«. Guelar rapporterede, at Kina var trådt ind i sin nye, globale rolle med »ansvar« og »lederskab«, og han roste Kinas spektakulære, økonomiske præstationer med nedbringelse af fattigdom, forhøjelse af den forventede levealder og global infrastrukturudvikling.

Ironien ligger i, at Mauricio Macris regering hidtil har været

en Wall Street-darling, der har været en skinger modstander af samarbejde med Kina, BRIKS eller Bælt & Vej-initiativet (BVI). Og det var et tidens tegn, fordi næsten alle nationer på planeten nu vender sig mod Kina og BVI, med håbet om et Nyt Paradigme for menneskeheden.

Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, indfangede essensen i denne strategiske mulighed i bemærkninger i dag:

Ambassadør Guelars bemærkninger er et særdeles passende eksempel på den aktuelle, globale dynamik, sagde hun. »Dette er helt klart den vej, tingene går, og vi bør optrappe vores kampagne for, at USA absolut må gå med i denne indsats, fordi det er den eneste meningsfulde måde, på hvilken alle de geopolitiske konflikter i verden kan overvindes.«

Zepp-LaRouche understregede, at, selv om der er taget nogle positive skridt for at slukke luntten til diverse globale, sprængfarlige brændpunkter, såsom aftalen mellem den russiske præsident Vladimir Putin og Amerikas Donald Trump om at oprette fire »deeskaleringszoner« i Syrien, »så er vi absolut ikke ude af farezonen. Vi bør ikke have nogen illusioner, for tingene kan meget hurtigt gå galt«.

Øverst på listen over disse overhængende farer står den globale finanskrisen. »Vi konfronteres stadig med en potentiel nedsmeltning af finanssystemet. Vi har stadig ikke vedtaget Glass-Steagall og Lyndon LaRouches Fire Love. Og vi ved stadig ikke, hvilken form for Glass-Steagall (bankopdeling), man diskuterer« i Trump-administrationen og andre steder i USA.

Ikke desto mindre »mener jeg, at vi generelt ser på meget optimistiske udsigter. Om en uge finder det historiske BVI-topmøde sted i Beijing, og jeg er absolut sikker på, at, som resultat, vil BVI-dynamikken blive endnu stærkere. Den går faktisk i retning af, at den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, som er den politik, LaRouche-bevægelsen og

Schiller Instituttet har kæmpet for i årtier. Zepp-LaRouche understregede tempoet, i hvilket disse strategiske forandringer finder sted. »Dette sker alt sammen blot tre år efter, at politikken med den Nye Silkevej først blev udtalt af Kinas præsident Xi Jinping. Og hvis man tænker på den hastighed, med hvilken denne dynamik har slået rod på globalt plan, så er det ganske åndeløst.«

Zepp-LaRouche adresserede dernæst det centrale, strategiske spørgsmål om USA's forhold til dette fremvoksende, Nye Paradigme. »Det ville være den absolut naturlige fortsættelse af disse seneste tre år, at inkludere USA i Bælt & Vej-initiativet; at inkludere Europa og at udvikle hvert eneste indlandsområde på planeten, og at løfte ethvert menneske på denne Jord ud af fattigdom. På denne måde kan vi virkelig begynde at definere menneskehedens fælles mål, udvikle et fællesskab, eller et samfund, for civilisationens fælles fremtid og begynde at takle de problemer, det virkelig er værd at takle: nemlig, at bygge bosættelser på Månen; at udvikle en bedre forståelse af universets love; og at finde løsninger på uhelbredelige sygdomme.

Vi har alle mulige fantastiske projekter, som vi skal udføre, hvor vi arbejder sammen som én menneskehed. Og hvorfor skulle dette ikke være muligt? Lad os gå frem på optimistisk vis for at virkeliggøre de gennembrud, som er absolut nødvendige.«

Zepp-LaRouche understregede, at det amerikanske folk *ikke* er så splittet, som massemedierne vil have alle til at tro. Men »de, der er uenige i disse medieskabte splittelser, bør træde frem i lyset og være med til at bringe USA ind i det Nye Paradigme omkring den politik, som Lyndon LaRouche i årtier har fremlagt«.

Titelbillede: Kort over hovedruterne for "Bælt & Vej" – det 21. Århundredes Maritime Silkevej og det Økonomiske Silkevejsbælte over land – det største infrastrukturprojekt i menneskehedens historie, der åbner op for udvikling af

planetens indlandsområder, og som allerede nu er 12 gange større end Marshallplanen, der genopbyggede Tyskland – og Europa – efter Anden Verdenskrig.

Den Iberiske Halvø satser på Ny Silkevej for sin fremtid

3. maj, 2017 – Den portugisiske økonomiminister Manuel Caldeira Cabral sagde i går under det første Kinesisk-portugisiske Økonomiske Forum (der afholdtes nær Lissabon), at Portugal »insisterer på at alliere sig med, og være til stede i, denne kinesiske strategi, som vi er enige i«, med Bælt & Vej-initiativet. Han foreslog, at Portugal kan spille rollen som et »land, der er omdrejningspunkt, som bygger broer mellem Asien og Europa, og som også er porten til Europa«. Der er dog stadig intet nyt om, hvem, der deltager i det forestående Bælt & Vej Forum i Beijing.

Den spanske præsident Manuel Rajoy vil deltage, og Spaniens ambassadør til Kina, Manuel Valencia, promoverede entusiastisk Spaniens deltagelse i det »ubestrideligt fordelagtige« Bælt & Vej projekt i et interview med *Xinhua* den 27. april. Han understregede, at Spaniens store infrastrukturselskaber kan være et aktiv for, og ønsker at deltage i, BVI. Faktisk overgås Spanien kun af Kina med hensyn til totale antal kilometer højhastigheds-jernbaner, og landets jernbaneselskaber har udviklet innovative teknologier (f.eks. vogne, der kan klare forskellig sporafstand).

Ambassadøren nævnte spanske firmaers deltagelse i udvidelsen af Panamakanalen, højhastighedsjernbaner, der forbinder Mekka og Medina i Saudi-Arabien, samt byggeriet af verdens største

raffinaderi i Kuwait sammen med kinesiske selskaber. Begge vore landes selskaber »kan blive helt komplementære« i dette »initiativ, der udvikler infrastruktur og konnektivitet«.

Spaniens største havne – Algeciras, Barcelona og Valencia – er klar til arbejdet, tilføjede han. »Spanien har naturlige betingelser for inter-konnektivitet i sig selv. Det, der er interessant ved disse forbindelser, hvad B & V angår, er konnektiviteten med Centralasien og Fjernøsten.« Han foreslog, at de Kanariske Øer skulle fungere som et »fredeligt hangarskib« for erhvervs- og handelsaktivitet.

»Kina er en stor producent og en økonomi, der har foretaget et stort spring fremad«, og vore lande kan »samarbejde på en nyttig måde«, sagde han igen. Spansk eksport til Kina satte ny rekord i 2016 og voksede 14,8 % på årsbasis til næsten \$5,4 mia., og hvor der for fire år siden var fire direkte flyafgange mellem Kina og Spanien, er der nu 26.

Foto: Portugals økonomiminister Manuel Caldeira Cabral

Det britiske Imperium er fjendens sande ansigt; dette er en kamp, vi skal vinde.

LaRouche PAC Internationale

Webcast,

5. maj, 2017; Leder

I en tale for Udenrigsministeriets personale for to dage siden, forklarer han virkelig, på en meget rolig, omfattende og klarhjernnet måde, udenrigsminister Tillersons synspunkt og – må man antage – også præsident Trumps, om, hvordan udenrigspolitik vil blive ført af Trump-administrationen, med udsigten til samarbejde mellem USA, Kina og Rusland. I Tillersons tale foretog han en slags spadseretur rundt til hele verden; og han forklarede, hvad Trump-administrationens politik ville være i disse forskellige områder. ...

Det, udenrigsminister Tillerson sagde, er, at vi ikke længere vil bruge såkaldte »vestlige værdier« som påskud for vores udenrigspolitik. At vi selvfølgelig støtter menneskerettigheder og alle de vigtige værdier, som den Amerikanske Revolution blev udkæmpet for, og som findes indbygget i Uafhængighedserklæringen og USA's Forfatning. Men, vi vil føre vores udenrigspolitik med den idé for øje, at vi har betydningsfulde partnerskaber, og at det ikke er vores opgave at diktere, hvilke værdier, de skal have i deres indenrigspolitik. Men derimod, at vi har meget reelle interesser, og at de også har meget reelle interesser.

Matthew Ogden: Det er 5. maj, 2017, og jeg er Matthew Ogden. Med mig i studiet i dag har vi Jason Ross, der i dag har gennemført et meget vigtigt interview, som vi vil vise nogle klip fra under aftenens udsendelse, med hr. William Binney, en meget betydningsfuld person. Jason Ross vil introducere ham senere i udsendelsen.

Men før vi kommer til det, så befinder vi os stadig i en nedtælling til konferencen om Kinas Bælt & Vej-initiativ, der starter ni dage fra i dag – 14. og 15. maj – i Beijing, Kina. Foreløbig har 28 statsoverhoveder meddelt, at de deltager i

forummet, som Kinas præsident Xi Jinping vil være vært for. Vi ved, at Ruslands præsident Putin vil deltage som æresgæst. Og USA's præsident Trump kan stadig nå at meddele, at, ikke alene vil han deltage i dette forum, men han vil også tage imod den invitation, Xi Jinping flere gange har overrakt ham, om, at USA tilslutter sig denne nye udvikling med Bælt & Vej-initiativet, eller den Nye Silkevej.

Lad mig gå direkte til sagen og fortælle jer, at der er en meget signifikant artikel, der blev udgivet i *China Daily* for blot et par timer siden. Det er en af de førende, kinesiske, engelsksprogede aviser i USA. Denne artikel har titlen, »Trump opfordret til at deltage i Bælt & Vej Forum«. Jeg viser artiklen på skærmen for jer; og I kan se, at dette er et interview med fr. Helga Zepp-LaRouche. Hendes billede ses her i nederste hjørne, og artiklen indledes med det følgende:

»USA's præsident Donald Trump bør deltage i det forestående Bælt & Vej Forum for internationalt samarbejde i Beijing, sagde Helga Zepp-LaRouche, stifter af Schiller Instituttet, en politisk og økonomisk tænketank.« Artiklen fortsætter med at citere Helga LaRouche:

»'Det bedste ville være, hvis præsident Trump personligt ville deltage i Bælt & Vej Forum i Beijing', sagde Zepp-LaRouche i et interview til China Daily.

'Det næstbedste ville være endnu et personligt topmøde mellem ham og præsident Xi Jinping umiddelbart efter, i Kina', sagde hun. [Det første var i Mar-a-Lago for et par uger siden.]

Zepp-LaRouche foreslog, at den økonomiske samarbejds mekanisme, en af de fire søjler, der blev etableret under det første møde mellem de to ledere i Mar-a-Lago i Florida, kunne arbejde på konkrete forslag til gensidige investeringer, både bilateralt og i tredjelande, i sammenhæng med Bælt & Vej-initiativet ...

Zepp-LaRouche sagde, USA må tilslutte sig initiativet, der har udviklet 'en gigantisk dynamik' og er 'historiens største'

infrastrukturprogram.

'Kun, hvis USA går med i dette initiativ, vil der være en måde, hvorpå geopolitik, der har forårsaget to verdenskrige i det 20. århundrede, kan overvindes', forklarede hun. 'Når de institutionelle kræfter i USA først indser, at det er mere i amerikansk industris, jobs' og samfundets interesse generelt, end det er at stå uden for initiativet, kan en potentiel Thukydid-fælde, eller en krig over brændpunkter, undgås.'«

Artiklen fortsætter dernæst med at sige, »'Kinesisk samarbejde i opbygning af USA's infrastrukturbehov ville være med til at forynge den amerikanske økonomi', sagde hun.

'For de kinesiske og amerikanske nationaløkonomier er gensidigt komplementære', og Zepp-LaRouche sagde, de gensidige investeringer på dramatisk vis kunne stige med samarbejdet inden for initiativet.

Et sådant win-win-samarbejde ville ikke være begrænset til bilaterale investeringer, men kunne helt naturligt føre til joint ventures stort set i hele verden, i betragtning af opsvinget for økonomiske forventninger, forårsaget af initiativet, tilføjede hun.«

Så dette er altså en signifikant artikel, der blev udgivet i dag i *China Daily*, og det sker i sammenhæng med denne nedtælling til Bælt & Vej-topmødet. Men det er vigtigt, at Helga Zepp-LaRouches ord samtidigt nu også bliver læst af de engelsktalende læsere i USA – læserne af *China Daily*, der er en meget læst publikation; og der har også været en meget signifikant udvikling fra udenrigsminister Rex Tillersons side. I en tale for Udenrigsministeriets personale for to dage siden, forklarer han virkelig, på en meget rolig, omfattende og klarhjernet måde, udenrigsminister Tillersons synspunkt og – må man antage – også præsident Trumps, om, hvordan udenrigspolitik vil blive ført af Trump-administrationen, med

udsigten til samarbejde mellem USA, Kina og Rusland. I Tillersons tale foretog han en slags spadseretur rundt til hele verden; og han forklarede, hvad Trump-administrationens politik ville være i disse forskellige områder. Men han startede med at gøre noget meget signifikant, og han har virkelig fået en masse kritik fra nogle af den transatlantiske, atlanticist-presse, kunne man kalde det. *The Atlantic* havde faktisk en lang artikel, der angreb udenrigsminister Tillersons verdenssyn. Men det, han gjorde, var, at han, i meget klare vendinger, afviste den 'humanitære interventionisme', der er blevet en del af amerikansk politik under både Bush' og Obamas administration. Man kunne kalde dette for »Tony Blair-doktrinen«; Tony Blair forklarede, i en særdeles berygtet tale i slutningen af 1990'erne, verden efter tiden for den 'Westfalske Freds principper'. Dette blev Bush- og Obama-administrationens doktrin; at gennemtvinge såkaldte »amerikanske demokratiske værdier« over resten af verden, *som et påskud for at gennemføre regimeskifte og 'farvede revolutioner'*. Det blev til det, som Susan Rice og Samantha Powers gennemførte i FN, og det var i realiteten påskuddet for, eller ideologien bag, utallige operationer for regimeskifte og hemmeligt finansierede farvede revolutioner, der er blevet ført i hele verden i løbet af de seneste 10-15 år.

Det, udenrigsminister Tillerson sagde, er, at vi ikke længere vil bruge såkaldte »vestlige værdier« som påskud for vores udenrigspolitik. At vi selvfølgelig støtter menneskerettigheder og alle de vigtige værdier, som den Amerikanske Revolution blev udkæmpet for, og som findes indbygget i Uafhængighedserklæringen og USA's Forfatning. Men, vi vil føre vores udenrigspolitik med den idé for øje, at vi har betydningsfulde partnerskaber, og at det ikke er vores opgave at diktere, hvilke værdier, de skal have i deres indenrigspolitik. Men derimod, at vi har meget reelle interesser, og at de også har meget reelle interesser.

(Udskriftet fortsætter på engelsk:)

So, I'm going to play for you this short clip from the beginning of Secretary Tillerson's speech; and you'll see that it

sets up a very important context in which, in a second clip which

I'll introduce to you, he discusses the future and the hopeful potential future of our relationship with China. But first, here's the first clip from Secretary Tillerson's speech:

[begin video]

SECRETARY REX TILLERSON: Guiding all of our foreign policy actions are our fundamental values. Our values around freedom,

human dignity, the way people are treated. Those are our values;

those are not our policies, they're values. The reason it's important I think to keep that well understood, is policies can

change; they do change, they should change. Policies change to

adapt to the circumstances. Our values never change; they're constant throughout all of this.

So, I think the real challenge many of us have is, [as] we think about constructing our policies and carrying out our policies, is how do we represent our values? And in some circumstances, if you condition our national security efforts on

somewhat adopting our values, we probably can't achieve our national security goals or our national security interests.

If

we condition too heavily that others must adopt this value that

we've come to over a long history of our own, it really creates

obstacles to our ability to advance our national security

interests and our economic interests. It doesn't mean that we leave those values on the sidelines. It doesn't mean that we don't advocate for and aspire to freedom, human dignity, and the treatment of people the world over; we do. We will always have that on our shoulder everywhere we go.

But I think it's really important that all of us understand the difference between policy and values. In some circumstances, we should and do condition our policy engagements on people adopting certain actions as to how they treat people; they should. We should demand that. But that doesn't mean that's the case in every situation. So, we really have to understand in each country, or each region of the world that we're dealing with, what are our national security interests? What are our economic prosperity interests? Then, as we can advocate and advance our values, we should; but the policies can do this. The values never change.

So, I would ask you to just, to the extent you could think about that a little bit, I think it's useful. Because I know for me, this is one of the most difficult areas as I've thought about how to formulate policy. To advance all of these things simultaneously is a real challenge. I hear from government leaders all over the world, "You just can't demand that of us. We can't move that quickly, we can't adapt that quickly." So, it's how do we advance our national security and economic interests; and on this hand, our values are constant over here.

So, I give you that as kind of an overarching view of how I think about the President's approach of America First.

[end video]

OGDEN: So, with that, Secretary Tillerson brought an end to the Blair-Bush-Obama doctrine of color revolution, regime change, and so-called "humanitarian interventionism." This is the beginning of a new doctrine which is still being defined, but coming out of the Trump administration foreign policy. Now Secretary Tillerson did make very significant trip a few weeks ago to China; where he met with Xi Jinping and other very high-level officials. And this was in the weeks preceding Xi Jinping's visit to the United States, where he had his bilateral summit with President Trump at Mar-a-Lago. It's very significant, as we count down the days between now and this forum for the Belt and Road Initiative in Beijing, that there is a new policy doctrine being formed in the Trump White House, in terms of the relationship that the United States will have towards China. Obviously, none of this is yet determined, but there are definite changes in process. I'm going to play for you now another clip from Rex Tillerson's speech; where he begins by talking about the North Korea situation, but as you'll hear, he immediately brings up the role that China and also Russia are playing in terms of collaborating with the United States to resolve that situation and also other situations around the world. Then, you'll hear him get a little bit more into detail about what the potential for a relationship between China and the United States over the coming half century, as he discusses it, can become.

[begin video]

SECRETARY TILLERSON: So, as all of you clearly understand, when we came into the State Department, the administration came

in, was sworn in, and was immediately confronted with a serious

situation in North Korea. In evaluating that, what was important

to us and to me to understand was, first, where are our allies.

So engaging with our allies and ensuring that we and our allies

see the situation the same. Our allies in South Korea, our allies in Japan. Secondly, it was to engage with the other regional powers as to how do they see it. So, it was useful and

helpful to have the Chinese – and now the Russians – articulate

clearly that their policy is unchanged. Their policy is a denuclearized Korean peninsula. Of course we did our part years

ago; we took all the nuclear weapons out of South Korea. So now

we have a shared objective; and that's very useful, from which you then build out your policy approaches and your strategies.

So many people are saying, "Gee, this is just the same thing we've tried over and over. We're going to put pressure on the regime in Pyongyang; they're not going to do anything, and then

in the end, we'll all cave."

Well the difference, I think, in our approach this time, is we're going to test this assumption. When folks came in to review the situation with me, the assumption was that China has

limited influence on the regime in Pyongyang, or they have a limited willingness to assert their influence. So, I told the President, we've got to test that; and we're going to test it

by

leaning hard into them, and this is a good place to start our engagement with China. So, that's what we've been doing, is leaning hard into

China to test their willingness to use their influence, their engagement with the regime of North Korea. So, that's North Korea.

Then if I pivoted over to China, because it really took us directly to our China foreign policy, we really had to assess China's situation – as I said – from the Nixon era up to where we find things today. We saw a bit of an inflection point with

the Beijing Olympics; those were enormously successful for China.

They kind of put China on the map, and China really began to feel

its oats about that time; and rightfully. They have achieved a

lot. They moved 500 million Chinese people out of poverty into

middle class status. They've still a billion more that need to

move. So, China has its own challenges, and we want to work with

them and be mindful of what they're dealing with in the context

of our relationship. Our relationship has to be one of understanding that we have security interests throughout Northeast Asia and security interests throughout the Pacific, and

we need to work with them on how those are addressed. So, that

gets to the island building in the South China Sea, the militarization of those islands, and obviously we have huge trading issues to talk with them about.

So, we are using the entre of the visit in Mar-a-Lago, which was heavy on some issues with North Korea, but also heavy on a

broader range of issues. What we've asked the Chinese to do is, we want to take a fresh look of where is this relationship going to be 50 years from now? Because I think we have an opportunity to define that. So, I know that there have been a lot of dialogue areas that have been underway for the last several years with China; we have asked China to narrow the dialogue areas and elevate the participants to the decision-making level. So, we outlined four major dialogue areas with China; and we've asked them to bring people who report directly to the decision maker, which is President Xi. So for the first time, we are seeking — and it so far appears we will get — people at the Politburo level and at much higher levels of the government in China to participate in these dialogues, so we can reframe what we want the relationship to be and begin to deal with some of the problems and issues that have just been sort of sitting out there stuck in neutral for a while. It's a much narrower — as we make progress, those things will result in working groups where we can get after solving these things. We're going to have the first meeting of the diplomatic and security dialogue, which is chaired by myself and Secretary Mattis with our counterparts here in Washington in June. We've put it up as kind of top priority. The second one is economics and trade, which is chaired by Treasury Secretary Mnuchin and Commerce Secretary Ross, and it's well underway also. So, that's kind of the new approach we're taking with China,

is elevate; let's kind of revisit this relationship and what is it going to be over the next half century. I think it's a tremendous opportunity we have to define that. And there seems to be a great interest on the part of the Chinese leadership to do that as well. They feel we're at a point of inflection also. So, that's China.
[end video]

OGDEN: Let me just reiterate a couple of the points that you heard Secretary Tillerson just make. He said it's time for us to take a fresh look at where this relationship is going over the next 50 years. What will that relationship be 50 years from now? We have the opportunity to reframe what that relationship will be, to revisit that relationship, and to examine what it's going to be over the next half century. We have a tremendous opportunity to do that, he said, and there's great interest on the part of the Chinese leadership to do that as well. They feel that we're at a point of inflection. Now, just because this is a significant point to always include the role that Lyndon and Helga LaRouche have played in creating the vision, in laying out the vision which is really creating the pathway forward for what is the future, in 2005, Lyndon LaRouche published a book which was titled {Earth's Next Fifty Years}. Not coincidentally, Mr. LaRouche's point in this book, which he presents in a very profound and philosophically

developed way, was that we've really reached the point where we need to view the potential for a great powers relationship. Between whom? The United States, China, and Russia; and also India, but most importantly this three-power relationship between the United States, China, and Russia as a potential collaboration to begin to envision a system of inter-relationship between nations based on mutual benefit between those countries. And the development of the planet through – and he lays this out in detail in this book – the Eurasian Land-Bridge, or the New Silk Road as he calls it, has the potential to bring mankind into a new mode of history. A new chapter of history where wars are something of the past; great wars are no longer fought between countries over narrow national interests. In fact, the mutual benefit of these great projects, which are represented by what China is now doing, is the potential for peaceful coexistence between all cultures; a dialogue between civilizations, and as the opportunity to pave the road towards a new chapter of human history.

So again, this was {Earth's Next Fifty Years}; this was published in 2005 by Lyndon LaRouche. So, it's the ability to envision what the future must become which creates the opportunity for competent and clear-minded leadership. I think you saw in a very real way the influence of that on what you're now seeing at least in an exploratory way from the U.S. State Department and Secretary Tillerson. What he also brought up which is very important, is that China has succeeded in lifting 500 million people out of poverty in just a very short amount of

time; through great projects and investment into their own population. That's half a billion people.

What Helga Zepp-LaRouche had to say earlier, when we were speaking to her and Mr. LaRouche, is that we have to continue to

beat the drum in terms of President Trump reciprocating what has

been offered by President Xi Jinping in terms of the United States participating in this New Silk Road dynamic. This is the

logical and obvious answer to President Trump's question: How are we going to spend \$1 trillion in the United States on developing the infrastructure and putting people back to work with real skilled, productive, high-paying manufacturing jobs?

Well it must be done in collaboration with China. There's no way

that can be done without reciprocating Xi Jinping's offer to join

this New Silk Road dynamic.

So, I'm going to remind people that about a month or two ago, the LaRouche Political Action Committee issued a pamphlet.

I'm going to display that on the screen for you right now. It was titled "America's Future on the New Silk Road." So, you can

see the cover of that pamphlet right here. The subtitle is "LaRouche's Four Laws: the Physical Economic Principles for the

Recovery of the United States." You can see in the Table of Contents what this pamphlet includes. So, there's an introduction, which is called "A New Era for Mankind"; then you

have Lyndon LaRouche's document, the "Four New Laws to Save the

United States Now." Then you have four chapters which elaborate

each of those four points. One is, restore Glass-Steagall;

this

is a fight we're really in the midst of right now, and it's coming to a head. Two, a new Hamiltonian national bank. Three, credit for increased productivity; and four, a crash program for fusion and space.

That pamphlet has several full-spread maps included in it; and I'm going to just show you a few of those. [pages 4-5]

First

you have "China's New Silk Road, the Belt and Road Initiative: First Steps towards the World Land-Bridge" And this sort of shows

what the elements of the Belt and Road Initiative as it exists right now are across Eurasia. It includes the China-Mongolia-Russia corridor, the China-Pakistan corridor, the

New Eurasian Land-Bridge, the China-Indochina corridor, the Bangladesh-China-India-Myanmar (BCIM) corridor, the Maritime Silk

Road, including ports and shipping lanes and so forth; and then

also China-Central and West Asia.

So those are the projects, as Helga LaRouche called it, the biggest infrastructure project in human history, that's what is

now on the table. And those are the heads of state and government that are going to be attending this summit in Beijing

next weekend. This affects the entirety of the populations of this area of the world. So that's what exists now.

If the United States wished to join this, there are several very concrete projects which could be included: This map [pages

8-9] is titled "U.S.A. Joins the New Silk Road: An International

Recovery, Working with China To Build America." Very

significantly, high-speed rail and magnetic levitation – look at what China has done with high-speed rail development in China, and compare that with the pathetic state of rail in the United States. It also includes reviving our industrial corridors, the so-called “rust belt” development corridors, which include not only transportation but also energy development and so forth. Along those development corridors, you could have new cities. It’s called “New Renaissance Cities,” because the cities have to be centers of culture and education and art, and science and research. And then very importantly, the Bering Strait connection. So as we develop the high-speed rail in North America, it can connect to what’s being built in Eurasia. And then finally, the third full-spread map in that pamphlet [pages 20-21], is called, “The Full World Land-Bridge: Expanding China’s New Silk Road, A Global Infrastructure Economic Platform.” And these are some other projects which are sort of third-party projects, which the United States and China could be working together on for the benefit of other areas of the world: Very importantly, a new Marshall Plan for the Middle East, this is how we should resolve the crisis in Syria and Libya and Iraq. In South America, a new inter-oceanic canal: This is on the books through Nicaragua. Also a South American transcontinental railroad. The canal through the Isthmus of Kra, in Thailand, we had a special presentation on that just a few weeks ago; this is really moving forward, the Kra Canal. Refilling Lake Chad

with

the Transaqua Project. This is one of the most important projects for the future of Africa; and then also in Africa, a Europe-Strait of Gibraltar tunnel.

So that's the pamphlet, "America's Future on the New Silk Road" and it's available on the LaRouche PAC website, and this is

something which we should be coming back to right now. It's very important.

But as Helga LaRouche said, in our discussion, we have not yet reached the point of safety: We are still in the danger zone. There are so many hotspots which could blow up around the

world, and there continues to be a very real attempt, from the British Empire and from their allies inside the United States to

undermine and to destabilize the Trump administration for the very reason that you saw Secretary Tillerson state – we are no longer going to be the country which is the "dumb giant" implementing British Empire, divide-and-conquer policies in the

world. No longer East against West, but we are going to seek dialogue and we are going to seek cooperation with these countries.

So I think with that said, it sets up, I think, what we're going to discuss with Jason and I'd like to just let Jason pick

it up from there.

Jason ROSS: These projects you've discussed, this is something that can transformed mankind, like going to the Moon.

This is that kind of scale of change, in relations among people.

Ever since Trump was elected, there has been an ongoing attack against him of people whom you'd think had lost their minds,

or

you were having a bad dream, except that it's really happening;

people who are repeatedly saying, they're not attacking Trump's policies per se, – that happens too, of course, but what I'm talking about is the drumbeat about "Russia, Russia! {Russia, Russia! Russia!}" People saying that "Russia elected Donald Trump." That "Russia hacked the Democratic Party," "Russia hacked

John Podesta, Russia hired internet trolls; Russia has compromising blackmail material on Donald Trump – Russia, Russia, Russia!" "Russia caused Democratic candidates to shy away from the TPP." It's just complete nonsense!

Now, this is being done for two reasons. One as an attempt to delegitimize and throw Trump's administration out entirely, or, failing that, attempt to box him into an anti-Russia provocative type of policy, to show that he's not a shill or a stooge for the "man who's directing the entire world, Vladimir Putin," if you would listen to some people on MSNBC or other places.

So today I had the wonderful chance to speak with William Binney about this. Bill Binney was a covert, three-decade employee at the NSA. He resigned in 2001 as a top-level executive there; he resigned over the fact that safeguards against spying on American citizens were being overlooked, and that a setup was being made to allow a totalitarian, and as he put it, "an Orwellian state."

So, let's just go ahead and jump right in to hear what Bill Binney has to say about whether Vladimir Putin runs the whole world.

[begin video]

JASON ROSS: Let me ask you, Mr. Binney: What do you think about these claims. Did Russian hackers elect Donald Trump?

WILLIAM BINNEY: I wrote an article that was published in {Consortiumnews} on Dec. 12th of last year, that said this was

all a big fabrication, simply because they weren't saying exactly where the hack came from, and where the data out of the hack went to! I mean, that's the whole point of what NSA has set up, in terms of copying and collecting everything in a fiber network inside the United States, and virtually everything in the world on those fibers. So that means – and they've got trace route programs by the hundreds, scattered all over the world. That means that they can follow the [data] packets as they move through the network. Now, if somebody hacks into the DNC or Hillary or Podesta's email or something, and they want to find out who it is, all they have to do is use the IP address with XKeyscore as Edward Snowden said, and they've got all the data to find out where the packets went! But they haven't done that, you see. And even NSA who's the only one that can do this – the rest of them are meaningless – if NSA says they've got data on it, then it's meaningful. If the rest say that we have high confidence, that's just pure speculation. And it's something that's just pure garbage, that doesn't mean anything. Produce the evidence, they haven't produced any at all, so that's what I called it back in December of last year.
[end video]

ROSS: Well, that's a pretty straightforward response on that, isn't it? Let's take up now the topic of the control over

the domestic political apparatus that's exerted by an uncontrolled intelligence apparatus that collects material on everybody.

[begin video]

ROSS: More recently about a little over a month ago you co-authored an article with Ray McGovern in which you wrote about

Trump's response to this, that "his choice may decide whether there is a future for this constitutional republic. Either Trump

can acquiesce to or fight against a deep state of intelligence officials who have a myriad of ways to spy on politicians and other citizens. And thus amass derogatory materials that can be

easily transformed into blackmail."

[<https://consortiumnews.com/2017/03/28/the-surveillance-state-behind-russia-gate/>]

That's a strong claim. Tell us, how do you see the Trump response to this attack on elected government? And what should

ordinary people do, to prevent such a policy coup?

BINNEY: Well, first of all, I think President Trump realizes what's been going on. A recent statement he made about,

"there's an awful lot of spying going on on U.S. citizens and we

really don't know the extent of it, and we really have to find out what the heck" – he used the word "hell" – "what the hell is going on." Well, that means they're even keeping him in the dark.

Now, as the President of the United States, he's supposed to know all the sources of information that the intelligence community is using to produce intelligence for him, and he obviously doesn't know about this. But I've made it perfectly

clear that the “Fairview program, Stormbrew programs, and Blarney

programs* for the tapping of fiber networks inside the United States are the sources of information on everybody in the United

States, including representatives in the House and Senate; you know, even judges on the Supreme Court, Generals on the Joint Chiefs of Staff, all Federal judges, all senior lawyer firms all

around, and all the journalists and everything; all that stuff is

being captured and stored.

And what they’re not talking about is, I’ve seen some arguments where they said, “well, as long as we’re only using it

for intelligence and law enforcement isn’t involved, you know, it’s OK for us to do that.” That was the argument I think that Judge Napolitano put forward, that they were using with the FISA

Court to dupe them into doing what they want.

And that’s really what’s happened: They’ve been duped, and so have the Congress, most of Congress. I mean the Intelligence

Committees I think were more aware of what was going on than the

rest of Congress. But they duped the rest of Congress! They made them all just play along like a bunch of sheep, “here’s bell, follow the bell,” you know? So our democracy basically doesn’t really exist the way it was originally intended. And the

law enforcement, FBI, DEA, and others in the law enforcement community had direct access into the NSA data – they’ve had it all along! Director Mueller at the FBI said he’d been using the

Stellar Wind, which is the domestic spying data, since 2001, he’d

been using that, so; and that’s direct access through their

technology data center in Quantico, Virginia into the NSA data bases where they could look all the content and metadata of everybody in the country! And they could retroactively research

them any time they want.

And they're using it to arrest people for common crime inside the United States. so, I mean, this is simply a destruction of the entire judicial process in our country and it's a fundamental violation of the constitutional rights.

And

they've scrapped the Constitution, fundamentally.

I mean, that's why I said, when the Iraqis were struggling to put together a Constitution, I said, "well, why don't we give

'em ours, we're not using it." [laughter]

[end video]

ROSS: The discussion continued; we covered a lot of topics. The interview will be available tonight for you who are subscribing to our audio podcast, it'll be up this weekend on the website.

The other aspect to take from it, is, as he said in that article that he co-wrote with Ray McGovern, this is not something

that will go away. Unless this apparatus is taken on and removed, cleaned out, this ongoing cloud of blackmail potential

and political coercion that exists above the level of elected government will continue putting pressure to oppose the kinds of

developments that we saw with what Tillerson put out, and with the pamphlet that Matt just went through. So it's not a fight that will go away. This isn't something that will simmer down and go cold on its own. It's a fight that's got to be won.

OGDEN: Absolutely. It's heating up right now. It's

definitely not going away. Just earlier this afternoon, Sen. Rand

Paul sent out a tweet, where he said, "I have formally requested

from the White House and the Intelligence Committees, info on whether I was surveilled by the Obama administration or the intelligence community." So, to the extent that people are trying

to write off the claim from the Trump White House that, in fact,

Trump was wire-tapped or surveilled by the Obama administration,

now Sen. Rand Paul is asking the same question. He went on to say, "Did the Obama administration go after Presidential candidates, members of Congress, journalists, clergy, lawyers, federal judges? Did the Obama administration use warrantless 'wiretapping'" – in quotes – "on other candidates besides Donald Trump?"

So, this is a real question. This makes Watergate seem pale in comparison.

ROSS: And some of the other specifics that have come out about this. There's the report that Susan Rice was the person, Obama's National Security Advisor, who outed Michael Flynn, or who made an "unmasking" request to get from the recorded calls with the Russian diplomat that, oh, that the person he was speaking with was Gen. Michael Flynn.

So you don't get much higher level in the political and intelligence world than Mike Flynn, and if even his conversations

are being listened to and unmasked in this way, you know, who isn't? Are the members of the intelligence community, are they

being blackmailed in this way? This is the sort of thing that you say, what would Hoover have been doing if he all of these tools at his disposal?

And the numbers back it up: A report just was released that

there were almost 2,000 incidents of unmasking of American citizens, whose identities and communications were collected in a foreign or other intelligence collection process, that the Obama administration made that there were almost 2,000 requests to unmask and find out who were the Americans involved in these conversations.

OGDEN: And this continues to go back to the question of the role that British intelligence is playing, and obviously now it's been publicly admitted that, in fact it was GCHQ that was conducting the surveillance and channeling all of this intelligence into the U.S. because it's illegal under U.S. law to spy on your own citizens – so just ask the British to do it! And vice versa.

So, this continues to be the persisting question. And the point that has to be asked, and this is the question: Will Donald Trump recognize that this the true face of the enemy, and that the British Empire have been attempting to stonewall and bulldoze the United States into becoming their “dumb giant,” in their attempts to set the world against itself and to continue to manipulate the international politics through this geopolitical model which they've been using since the end of World War II; or, will we say this is the end of that so-called British-U.S. “special relationship” and now is the time that we are going to initiate a New Paradigm of international relations. So I think that question gains more relevance as we look at this speech that we played earlier today from Secretary

Tillerson, where he really did bring an end to this Blair doctrine of using so-called "Western values" as the pretext for regime change and color revolutions, and we see a potential for a new relationship between the United States and China, new relationship between the United States and Russia, and a new attitude in terms of what our goals are in terms of our relationships with the rest of the world?

So it's a war which continues, and this interview that you conducted today, Jason, with William Binney is an important tool for people to use. So I think people can watch the website for that to come out, and as you said, it will be available to podcast subscribers tonight in audio form.

So let's wrap up today's broadcast by saying that we are nine days away from the opening of this Beijing conference. This begins one week from Sunday: The heads of state and government will be arriving a week from today, a week from tomorrow in Beijing. I guarantee you that the accommodations can be made for President Trump to attend that summit if he so makes the decision in the next few days. And as Helga LaRouche said, even if that doesn't occur, the next best option would be for another bilateral summit between President Trump and President Xi in the days and weeks following the Belt and Road Initiative summit. So we have that to look forward to, and over the coming days, we ask you to stay tuned to larouchepac.com, and continue to do what you can do, to educate the U.S. population about the possibility of what would be our opportunities, were we to

join

this Belt and Road Initiative. That pamphlet that I gave you a guided tour of is available on the LaRouche PAC website.

We'll

make that available as a link

[<https://larouchepac.com/20170225/four-laws-pamphlet>] in the description of this video here today. And also you can watch the

full speech from Secretary Tillerson that's available on YouTube

and we'll make that link available as well.

[<https://www.state.gov/secretary/remarks/2017/05/270620.htm>]

So thank you very much for joining us, and please stay tuned to the LaRouche PAC website and the LaRouche PAC YouTube channel

for the full interview with William Binney, you can find the interview that Helga Zepp-LaRouche conducted with {China Daily}

on their website

[http://usa.chinadaily.com.cn/epaper/2017-05/05/content_29219579.htm]

– chinadaily.cn and that link is also provided in the description of this video.

So thank you very much. Thank you Jason for joining me here today, and please stay tuned to larouchepac.com.

Xinhua: Belt & Vej -

initiativet er ikke en eliteklub for Vesten, men for at hjælpe udviklingslandene

3. maj, 2017 – »For en vestlig verden, der ivrigt omfavner konkurrence, er det ikke let at forstå den kinesiske tankegang, der kræver harmoni og stabilitet«, lyder en kommentar i Xinhua som respons til flere vestlige misforståelser og falske nyheder om initiativet med den Nye Silkevej. Xinhua har oversat kommentaren til flere sprog og cirkuleret det bredt.

»Nogle rapporter i medierne siger, initiativet ikke er win-win, men at Kina 'søger at dominere' og tilføjer, at Kinas statsejede firmaer 'tager broderparten' af store projekter. Men sådanne påstande overser den kendsgerning, at kapital, inklusive penge og menneskelig kapital, til at bygge det enorme handels- og infrastrukturnetværk må komme, ikke kun fra kinesiske foretagender, men også fra deres vestlige partnere. For vestlige selskaber tilbyder Bælt & Vej-initiativet 'multinationale foretagender historiske muligheder', iflg. en artikel udgivet online af *Forbes* i februar.

»Desuden forbinder nogle medierapporter tilfældigt initiativet med politik og siger, at Kina søger 'globalt lederskab' gennem initiativet. I realiteten blev Bælt & Vej-initiativet foreslået i perioden efter krisen, da verden havde et presserende behov for en åben og inkluderende, global økonomi«, skriver Xinhuas Chen Shilei og påpeger, at, »næsten ni år efter finanskrisen i 2008 kæmper verdensøkonomien stadig for at komme på fode. Ifølge en FN-konference om Handel og Udvikling og en rapport fra Verdensbanken sidste år, faldt udenlandsk direkte investering i hele verden med 13 %, mens

verdenshandlen voksede med lidt over 1 %, det værste resultat siden krisen«. Eftersom eksisterende, globale institutioner ikke fungerer, »fremsatte den kinesiske præsident Xi Jinping initiativet, der tilbyder muligheder for samarbejde og udvikling for alle, hvilket viser den kinesiske leders globale vision og Kinas beredvillighed til at påtage sig de behørigt, internationale forpligtelser, som et betydningsfuldt udviklingsland«, fortsætter Xinhuas kommentar.

»Desuden, mens nogle vestlige medier skaber hype omkring visse vestlige landes manglende tilstedeværelse ved det forestående forum, så bør man minde dem om, at initiativet ikke er en eliteklub for vestlige lande, men mest tjener udviklingslande. Det er en kreds af venner, med repræsentanter fra flere end 100 lande ... Vestlige lande burde være mere fordomsfri omkring Bælt & Vej-initiativet, som Kina har foreslået, et land, der er dybt influeret af en filosofi, der går ud på at søge enighed samtidig med at bevare forskelligheder. Håbet er, at lande langs oldtidens handelsruter og videre endnu vil få fordele af initiativet og virkeliggøre fælles fremgang, der kan sætte gang i en sløv verdensøkonomi.«

Så fik visionære personer alligevel ret

Leder fra LaRouche PAC, 4. maj, 2017 – I dag, præcis ti dage, før åbningen af Bælt & Vej Forum i Beijing finder sted, er vidtrækkende forandringer til det bedre i menneskets vilkår blevet til en umiddelbart opnåelig mulighed. Den nye vision for menneskeheden, der har været Lyndon LaRouches og Helga Zepp-LaRouches hele livsværk, kan virkeliggøres, hvis deres ideer effektivt promoveres i løbet af de forestående dage og

uger.

Hvor mange indså sandheden i Kinas officielle avis, *Global Times*' lederartikel fra 2. maj? Den sagde, at ængstelsen over Bælt & Vej-initiativet »blotlægger den stereotype, amerikanske nulsums-tankegang ... [Men] den offentlige mening i USA er diskret ved at ændre sig, fra at være imod det, og til at tillægge en undersøgelse af det, større betydning«.

Sandheden i denne iagttagelse er nu blevet understreget på en overraskende måde, gennem den amerikanske udenrigsminister Rex Tillersons lange, improviserede tale for hele Udenrigsministeriet i går. Anglofile nyhedskilder har citeret en del af Tillersons bemærkninger med det formål at bagvaske dem: hans åbningsudtalelser, hvor han klart tager afstand fra Bush- og Obama-administrationernes morderiske politikker med »farvet revolution« og regimeskifte. Her sagde Tillerson, at Amerikas »værdier« ikke nødvendigvis er det samme som dets udenrigspolitik – hvilket, som han forklarede, vil sige, at forsøg på at påtvinge andre nationer amerikanske »værdier« ofte ville vise sig kontraproduktivt.

Men det, der ikke blev rapporteret, var Tillersons detaljerede og udtrykkelige beskrivelse af den nye administrations nye aftaler om dialog med Kina. Han sagde, at den nye dialog ville blive med kinesiske regeringsfolk, der rapporterer direkte til præsident Xi Jinping – og således implicit, at amerikanerne ville være regeringsfolk, der rapporterer direkte til præsident Donald Trump. Planen fra begge sider er her, at man vil opnå konkrete aftaler snarere end blot få en talk-shop, som den foregående »dialog«.

Men hvad er det overordnede formål med dialogen? Tillerson understregede, og understregede igen, at dens formål bliver at definere den amerikansk-kinesiske relation »for det næste halve århundrede!«

Var det ikke Lyndon LaRouche, der skrev bogen med titlen,

»Jordens kommende halvtreds år«? (Hele Rex Tillersons tale for Udenrigsministeriets ansatte kan læses her: <https://www.state.gov/secretary/remarks/2017/05/270620.htm>)

En implikation er, at det stadig er muligt for præsident Trump at deltage i denne Bælt & Vej-konference den 14.-15. maj, og vi bør kæmpe for, at det sker.

I mellemtiden – på den anden side af globen i Kasakhstans hovedstad Astana – underskrev de russiske, iranske og tyrkiske repræsentanter i dag en aftale om at etablere demilitariserede »sikre zoner«, eller »deeskaleringszoner«, i Syrien, med støtte fra den syriske regering. USA var, selv om de ikke deltog i aftalen eller deltog direkte i forhandlingerne, repræsenteret i Astana af fungerende viceudenrigsminister Stuart Jones. Præsident Putin sagde, at præsident Trump i deres telefonsamtale den 2. maj havde støttet sådanne sikre zoner – ja, det havde faktisk været en del af Donald Trumps præsidentkampagne, selv om det ondskabsfuldt var blevet miskarakteriseret som en *casus belli* for Rusland. Den russiske regering siger, at oprettelsen af disse zoner endelig vil begynde at adskille terroristerne fra den bevæbnede, syriske opposition – noget, som [tidl. udenrigsminister] John Kerry i et år havde lovet at gøre, men som Barack Obama aldrig ville give sin tilladelse til.

Samtidig har nogle amerikanske kongresmedlemmer ikke holdt trit med verdensbegivenhederne således, at der ikke blev indgivet et Glass/Steagall-tillæg, før Husets Komite for Finansielle Ydelser havde en direkte afstemning om et finansielt reguleringslovforslag i dag, langs partilinjerne. Vi vil mobilisere mere aggressivt og hårdere om dette, men ikke længere specifikt med denne komite som mål.

Det er det store billede, som hver og én af os til enhver tid må repræsentere: menneskehedens fremtid i de næste halvtreds til hundrede og halvtreds år.

Foto: Helga og Lyndon LaRouche taler ved en Schiller Institut-konference i Tyskland, juni 2016.

POLITISK ORIENTERING 4. maj 2017: Nu må Danmark tilslutte sig Kinas Bælt & Vej-initiativ

Med formand Tom Gillesberg:

»Det er 4. maj; ti dage, inden det går løs i Beijing med det store Bælt & Vej Forum, som bliver et afgørende punkt i den fortsatte udvikling her på planeten Jorden; det tror jeg allerede nu ligger klart. Det er jo så spændende, at den danske statsminister Lars Løkke Rasmussen ikke kunne vente. Han havde så travlt, at han sagde, 'jamen, jeg vil ikke vente til 14. maj; jeg tager derover allerede 2. maj til Kina og besøger pandaer, men også den kinesiske præsident og statsminister, og det er selvfølgelig en god impuls, at det er det første – ikke statsbesøg – men det første besøg fra dansk side med statsministeren, officielt besøg, siden 2008, da Danmark og Kina indgik et strategisk partnerskab, hvor Danmark ligesom blev det første land i Norden til at indgå et sådant særligt strategisk partnerskab med Kina. Så det er en god impuls at tage derover. Det, der så bare er vigtigt, er, at der er andet på dagsordenen end de pandaer ...

Fordi, dét, Danmark SKAL med på, det er det nye paradigme, som Kina er drivkraften i, men hvor det ikke bare drejer sig om Kina, næh, det drejer sig om størstedelen af verden; det er det nye paradigme, som Kina samarbejder tæt om sammen med

Rusland, sammen med stadig større dele af Asien, efterhånden det meste af Asien, men hvor Sydamerika, Afrika og andre lande også står i kø for at være med. Til dette Bælt & Vej Forum er der 30 stats- eller regeringschefer, der indtil nu har annonceret deres deltagelse, men der vil være delegationer fra over 100 lande, mange på meget højt niveau, fordi det her er stort; fordi Kina er blevet drivkraften i global udvikling. Den tankegang, man har haft i Kina, er simpelthen, at man har sagt, 'Vi har været i stand til at løfte 6 til 700.000 millioner mennesker, fattige kinesere, ud af fattigdom til et langt bedre liv; man har så en ambition om, at, i 2020 skal der ikke længere findes fattige i Kina; der skal ikke findes folk, der har problemer med, at de ikke får mad, osv. Fattigdommen skal afskaffes; men hvorfor skal det kun gælde Kina? Man har fundet ud af, at, hvis man investerer i infrastruktur, hvis man bruger penge på at investere i infrastruktur, i moderne teknologi, i modernisering af forskellige ting, jamen, så kan man løfte hele samfundet op; og det er ikke en speciel ting, der gælder for kinesere; det gælder for alle mennesker ...«

Lyd:

Dette er ikke de 100 dage, Det britiske Imperium havde i tankerne

Leder fra LaRouche PAC, 3. maj, 2017 – Den dynamik, der repræsenteres af de »Tre Store« internationale ledere (Putin, Xi og Trump), får i stigende grad rodfæste i den globale, strategiske situation, om end ulige fordelt. På markedagen for

Trump-administrationens første 100 dage var det Det britiske Imperiums plan, at Donald Trump skulle være afsat fra præsidentembedet og /eller død; at verden skulle være på en fast kurs for regional og global atomkrig; og at Glass-Steagall skulle være historie – og kun historie.

Den britiske plan var ganske bestemt *ikke*, at Trump foreløbig skulle have talt tre gange i telefon med den russiske præsident Putin, med udsigt til et møde mellem dem, der sandsynligvis vil finde sted under G20-topmødet i juli; det var *ikke*, at Trump skulle have gennemført et møde med Xi Jinping samt talt med ham flere gange; og det var *ikke*, at Trump personligt skulle have placeret spørgsmålet om Glass-Steagall som topprioritet til diskussion – selv om kampen om, hvilken version af »Glass-Steagall« – den ægte FDR-lov eller en eller anden ersatz variant med »ring-fencing« (intern bankopdeling) – stadig udkæmpes, og hvor amerikanske borgere er en del af kampen, anført af LaRouche PAC's mobilisering.

Føj hertil den kendsgerning, at det forestående topmøde for Bælt & Vej-initiativet 14.-15. maj i stigende grad dominerer den globale, økonomiske dagsorden, og at Lyndon og Helga LaRouche personligt er i centrum for denne diskussion, med Rusland og Kina som de primære samtalepartnere, (som det meget klart sås af den nylige Schiller Institut-konference i New York), og man vil se, hvorfor Det britiske Imperium ikke er den mindste smule 'begejstret'.

De er faktisk i panik, og de forsøger stadig at brygge et fremstød sammen for at afsætte Trump ved en rigsret, og for at gennemføre en 'farvet revolution' i USA.

Helga Zepp-LaRouche understregede i dag, at vi nu befinder os i en nedtælling på 10 dage til Bælt & Vej-topmødet i Beijing, og at vi må forstærke indsatsen for at insistere, at USA må blive involveret i denne proces. USA har et infrastrukturunderskud til skønsmæssigt mindst \$8 billioner og har brug for kinesisk ekspertise og investering til at være

med til at genopbygge landets infrastruktur på det højeste, teknologiske niveau. Desuden, understregede Zepp-LaRouche, bør USA og Kina gå ind i joint venture-projekter, især i Mellemøsten og Afrika, for at bringe fred og udvikling til disse områder. Zepp-LaRouche erklærede: Der er masser at gøre!

Det er sikkert, at Rusland og Kina vil respondere favorabelt til en sådan amerikansk politik. Som den officielle kinesiske avis *Global Times* skarpt bemærkede i en leder fra 2. maj:

Ængstelse over Bælt & Vej-initiativet »blotlægger den stereotype, amerikanske nulsums-tankegang ...

[Men] den offentlige mening i USA er diskret ved at ændre sig fra at være imod det, og til at tillægge det større betydning at undersøge det ...

[Samarbejde ville] hæve deres gensidige tillid til det næste niveau ... og skabe en ny platform for kinesisk-amerikansk samarbejde ...

Beijing har allerede overbragt en invitation, og hvordan USA vil respondere til det, er værd at observere.«

**LaRouche, 2009:
Genindfør Glass-Steagall, NU!
EIR kortvideo 2. maj**

Trump er måske ved at bryde fri af den britiske krigsfælde: Hvad hans næste skridt må være

Leder fra LaRouche PAC, 1. maj, 2017 – Præsident Donald Trumps erklæring i dag om, at han er villig til at forhandle fred direkte med Nordkoreas Kim Jong Un – hvilket vil forskaffe de største, løgnagtige medier i London, New York og Washington et nervøst sammenbrud – er begyndelsen til, at præsidenten muligvis vil bryde ud af en britisk krigsfælde. »Under de rette omstændigheder«, sagde han, og disse omstændigheder kunne meget vel være præcis de *multilaterale*, direkte forhandlinger, som præsidenterne Xi og Putin arbejder så hårdt på.

Kina og Rusland – de nationer, som den britiske elite har forsøgt at drive Trump til krig med. Den britiske regerings Boris Johnson og Michael Fallon har gentagne gange meddelt, at de med sikkerhed vidste, at Trump stod for at gå i krig mod Nordkorea, ligesom de, kortvarigt, havde puffet ham ind i en krigsfælde i Syrien.

Det er af presserende betydning, at alle Trump-tilhængere forstår dette og lægger yderligere pres på ham for at undfly briternes dødbringende »geopolitik«.

Hans destination bør være Beijing, 14.-15. maj, sammen med 30 andre statsoverhoveder og 101 nationale delegationer i Bælt & Vej Forum. Det er samarbejde med Kina om *økonomisk* udvikling på verdensplan, inklusive en ny økonomisk infrastruktur i USA.

Præsidenten overrumplede Wall Street i samme interview i det

ovale kontor ved at sige, at han ønskede at bryde Wall Street-bankerne op med det »21. århundredes Glass-Steagall«. Ingen tvivl om, at de vil tilbyde Barack Obama endnu mere – en halv million pr. tale – for at angribe Trump. Fra og med G20-mødet i februar 2009 i London fulgte Obama den britiske, politiske ledelse: Bankredning (bailout) til alle storbankerne, og vedtagelse af hvad som helst, blot IKKE Glass-Steagall. Dét ville sætte en stopper for Londons rolle og verdens imperie-finanscentrum.

Hvad der er vigtigere, så ville dette smide Wall Street-bankernes spekulative derivater og »kasino«-operationer ud af støtte fra skatteborgerne og statslig garanti og overlade dem til at gå fallit, hvis de vil gå fallit. Med en enorm gældsboble i foretagender og selskaber på \$14 billion, der er begyndt at gå i betalingsstandsning og nu truer med at gå fallit, er dette det afgørende, første skridt til at vende tilbage til en økonomisk genrejsning. Som stiftende chefredaktør for *EIR*, Lyndon LaRouche, i dag sagde om Trumps interview: »Dette finanssystem har været komplet degenereret, et svindelnummer, siden et godt stykke tid før krakket, som jeg forudsagde i begyndelsen af 2007. Man må simpelt hen skaffe sig af med det.«

Præsidenten tager skridt til at undfly den dødbringende, britiske fælde med geopolitik og krig, som – siden FDR – kun JFK og Ronald Reagan er brudt fri af, i det mindste delvist. Den ene blev myrdet, den anden næsten myrdet. Det er et spørgsmål om liv og død for nationen, at præsident Trumps tilhængere forstår, hvad han er oppe imod, og hvad hans næste skridt må være.

Lyndon LaRouche: Vi må indføre økonomisk virkelighed

Leder fra LaRouche PAC, 27. april, 2017 – USA og det transatlantiske finanssystem befinder sig nu ved et punkt, hvor det er på vej til en snarlig eksplosion, der overgår 2007-08. Foretagendernes gældsboble i dag, som er på \$14 billion, er større end ejendomsmarkedsboblens \$11 billion i 2007-08, og raten med 20 % betalingsstandsninger, som forudses for denne gæld i dag, er langt større end det, vi faktisk oplevede med ejendomslåne for et årti siden. Vi befinder os allerede i »The Big Short«, hvor Wall Street udlåner flere penge til naive tåber for at hjælpe dem til at opkøbe Wall Streets værdiløse værdipapirer – for derefter at spille imod sine egne kunder.

Hysteriet, der udstilles i Wall Streets daglige, offentlige udgydelser imod Glass-Steagall, reflekterer bankernes bevidsthed om den forestående nedsmeltning.

Intet som den nuværende situation er nogensinde blevet oplevet før, nogetsteds – det, der f.eks. skete i 2007-08, tåler ikke sammenligning med noget som helst i den nuværende verdenssituation.

Gene Kranz, mission controller i NASA, der senere blev chef mission controller for Apollo 13, beskrev i sin bog fra 2009, *Failure is Not an Option* (Fiasko er ikke en mulighed), hvordan hans chef, den legendariske mission controller Chris Kraft, kom hen til hans skrivebord blot to uger efter, at Kranz først startede i NASA i Langley i 1960. Kraft sagde:

»Alle andre er optaget. Jeg har kun dig tilbage. Vi har vores første Redstone-opsendelse foran os. Jeg vil gerne have, at du tager til Cape, går sammen med dem, der udfører testene og

skriver en nedtælling. Skriv dernæst nogle regler for missionen. Når du er færdig, så ring til mig, og vi kommer ned og begynder træningen.»

Kranz fortsatte med at sige, at

»han må have bemærket chokket i mit ansigt, da Kraft fortsatte med at sige, 'jeg giver Paul Johnson besked om at tage imod dig i Mercury Control og give dig en hånd med'.

Min tid som iagttager var forbi, min mulighed for at nå at komme i omdrejninger afsluttet ... Fra mit arbejde, senest ved Holloman Air Force Base i New Mexico, kendte jeg til flyvning, systemer, procedurer og checklister. Jeg kunne godt regne ud, hvad en nedtælling skulle indeholde. Men regler for en mission var noget andet. Der havde aldrig tidligere været en sådan mission i USA's historie – jeg måtte simpelthen kaste mig ud i det. Eftersom der ikke var skrevet nogen bøger om den faktiske metodologi inden for rumfart, måtte vi skrive dem hen ad vejen.»

✘ I dag er situationen den samme. Der findes ingen instruktionshåndbog. Det, vi ved, er, at vi må komme krakket i forkøbet, gennem en dybtgående mobilisering af befolkningen – ligesom en krigsmobilisering, men en dybtgående nationaløkonomisk mobilisering. Tænk på Franklin Roosevelts »100 dages program«. Stiftende redaktør for *EIR*, Lyndon LaRouche, forklarede, hvad dette vil sige i sine »Fire Nye Love« fra juni 2014. Revolutionen, der vælder frem fra hans »Basement« forskningsteam, giver genlyd af dette, sammen med hans »Manhattan Projekt«. Det sås i lederen af Basement-teamet **Benjamin Denistons 15 minutter lange præsentation** ved Schiller Instituttets konference på Manhattan den 13. april, og ligeledes af Basement-teamleder Megan Beets' kursus den 15. april, om **»Fusion; At hæve den menneskelige art.»**

Det findes i hele Manhattanprojektets musikalske arbejde, ledet af Schiller Instituttets musikdirektør, John Sigerson.

»Det, man kan efterprøve, er det, I laver i Basement team, og det virker«, sagde LaRouche i dag.

»Det er funktionelt. Det, vi har gjort i Manhattan-området, har været en præstationsmæssig revolution. Så hvis I vil synke, kan I synke ved at være tåbelige. Hvis I ikke vil synke, så er det, I må gøre, at opføre jer ordentligt.«

LaRouche bemærkede, at USA og andre nationer har en iboende økonomisk kraft, der demonstreres i superhøje vækstrater, som impulser i visse perioder. Men

»så kom tyveknægtene og lukkede det ned og udbredte den myte, at det er sådan her, systemet fungerer. Men det er en myte! Det fungerer ikke sådan.«

Det, vi gør med Manhattan Projektet, hvor vi skaber en kraft for økonomisk kreativitet, må fortsættes. Der må være skabelsen af en udviklingsproces. Vi må indføre økonomisk virkelighed. Hvis det gøres, vil der ikke være noget problem, for døre vil åbne sig – før eller siden.

»Problemet i nationaløkonomier opstår, når nationaløkonomier ødelægges. Hvis man ser på det, som jeg ser på det«, sagde LaRouche,

»så har vi portene til fremgang lige frem for os. Men, vi må fastholde dem – det er forskellen.«

LaRouche: “Vi er en anti-oligarkisk nation!”.

EIR kortvideo 27. april 2017

Momentum for Glass-Steagall bag Wall Streets hysteri samtidig med, at momentum for Bælt & Vej Forum accelererer

Leder fra LaRouche PAC, 26. april, 2017 – Wall Street er tydeligvis på fortvivlelsens rand over momentummet for Glass-Steagall, ikke alene i Kongressen og i hele landet, men især i Det Hvide Hus. Tidligere chef for FDIC, William Isaac, og tidligere direktør i Wells Fargo, Richard Kovacevich, er troppet op til en kronik i Wall Street Journal i dag med overskriften, »De brodne argumenter for en Ny Glass-Steagall«, som lægger ud med et voldsomt angreb mod præsident Trumps chefrådgiver, Gary Cohn, for at støtte en Glass-Steagall opdeling af investeringsbanker og kommercielle banker.

»Dette er dybt skuffende«, klynker de, efterfulgt af et højtravende opspind om, hvordan »diversificering« af både kommercielle banker og investeringsbanker (dvs., ved at slå dem sammen), har skabt det nu »stabiliserede« banksystem, som en påberåbelse imod Glass-Steagall.

Sådanne desperate skrig fylder nu i bogstavelig forstand finanspressen hver dag. Det må antages, at de er udmærket klar

over, at virksomhedernes og selskabernes gældsboble i USA nu er væsentligt større, end boblen på ejendomsmarkedet var forud for krakket 2008, og som nu nærmer sig \$14 billion, sammenlignet med \$11 billion og lidt småpenge, for huslånsboblen. Tidligere adm. direktør i Goldman Sachs, Nomi Prins, forfatter til *Alle the Presidents Bankers*, sagde til EIR under et interview for nylig, at gældsboblen i foretagenderne nu er langt større end ejendomsboblen, der var gnisten til kollapset i 2008, og nu er vokset med 75 % i løbet af det seneste årti til næsten \$14 billion, og som næsten med sikkerhed vil eksplodere inden årets udgang. Selv IMF advarede forgangne weekend om, at en væsentlig stigning i rentesatserne kunne fremprovokere et kollaps i 20 % af de amerikanske foretagender. Der er panik i luften, og en løsning såsom Glass-Steagall ville betyde, at spekulanterne på Wall Street endelig langt om længe ville blive nødt til at finde sig en nyttig beskæftigelse, snarere end at få endnu en bailout, betalt af skatteborgerne, og samtidig ville den nyttige, kommercielle banksektor blive bevaret for atter at finansiere realøkonomien.

Men, for at redde USA's økonomi, må præsidenten også tilslutte sig den Nye Silkevej, nu, helst ved at deltage i Forum for Ét bælt, en vej (OBOR), som afholdes i Beijing 14.-15. maj. Den kinesiske ambassadør til USA, Cui Tiankai, fornyede den invitation, som præsident Xi Jinping udstedte under sit besøg med Trump, til, at USA's præsident kunne besøge Kina, og til, at USA kunne deltage i Bælt & Vej. China Daily citerede i sin rapport om ambassadør Cuis invitation Helga Zepp-LaRouche, der i sin tale ved Schiller Instituttets Forum den 13.-14. april i New York, med titlen, »Amerikansk-kinesisk samarbejde om Bælt & Vej-initiativet«, sagde, »Samarbejde om Bælt & Vej kunne bruge kinesernes erfaring til at opbygge USA's infrastruktur«, og at Trump kunne blive »en af de største præsidenter i USA's historie«, hvis han går sammen med Kina og andre nationer i Bælt & Vej-initiativet.

EIR opfordrer vore læsere til at se og cirkulere nedenstående, 35 minutter lange opsummeringsvideo, som giver et overblik over denne ekstraordinære Schiller Institut-konference, inklusive præsentationerne fra Kina og Rusland, fra højtplacerede personer inden for diplomatiet.

I hele verden finder der optaktsmøder til Bælt & Vej Forum sted – alene i løbet af de seneste 48 timer i Polen, Ukraine, Etiopien, Kasakhstan og Pakistan. Kansler Merkel har meddelt, at Tyskland vil sende sin økonomiminister, og den kinesiske udenrigsminister Wang Yi, som deltager i Forum for Oldtidscivilisationer i Athen, Grækenland, har inviteret sin egyptiske modpart og andre til at deltage.

Verden står stadig og vakler alt for tæt på en mulig global krig, som udløses af Det britiske Imperiums dinosaurer, der desperat forsøger at bevare deres opdeling af verden i fjendtlige lejre, Øst og Vest, ved at forhindre præsident Trumps erklærede hensigt om at være venner med både Kina og Rusland som grundlaget for globalt samarbejde og global udvikling. Det er et stærkt og presserende valg – udvikling og globalt samarbejde, eller global krig.

Titelbillede: Bemærk: Denne grafik fra 2015 er en smule forældet, men viser stadig nogle af de væsentligste zoner for økonomisk aktivitet fra Kinas initiativ Ét Bælt, én Vej. Grafik fra meric.org.

Glass-Steagall sænker Det

britiske Imperium.

EIR kortvideo 26. april 2017

USA må gå med i den Nye Silkevej; Få Det britiske Imperium væk af vejen

Leder fra LaRouche PAC, 25. april, 2017:

Vi befinder os i en særdeles omskiftelig situation, som mest dramatisk ses af begivenheder mht. Nordkorea; men underliggende har vi den økonomiske sammenbrudskrise og de transatlantiske nationers mislykkede politik. Det, vi har brug for, er, at USA samarbejder med Kina og Rusland, »inden for rammerne af Bælt & Vej-initiativet« – som præsident Xi Jinping sagde til præsident Trump i Florida, den 7. april – for at sætte en kurs mod sikkerhed og tryghed, bort fra de geopolitiske konfrontationer, som er det 'britiske imperiespil'.

Se på Nordkorea, som i dag fejrer sit 85. jubilæum for oprettelsen af sin hær, med ceremoniel og våbenøvelser, midt i en aggressiv retorik imod USA. Med mindre, der finder en proces sted med forhandlinger og overvejelser blandt de berørte nationer (hvad enten det bliver i regi af 4 eller 6 parter), som kommer med en løsning, så er situationen mere end farlig. Trump-administrationen er aktiveret, men foreløbig kun ud fra et standpunkt om pres og trusler, om end behersket.

'Bak ud', begge to, lød budskabet i dag i den statsejede, kinesiske presse, *China Daily*, hvis lederartikel bærer overskriften, »Fejlvurdering udgør den største risiko for Halvøen«. Man frygter, at »alt kunne ske, hvornår, de skal være, i det spændte opgør, der har udviklet sig mellem Washington og Pyongyang«. Med hensyn til Nordkorea, gør den kinesiske avis det klart, »så har de politiske beslutningstagere i Pyongyang, at dømme ud fra deres seneste udtalelser og handlinger, alvorligt misforstået FN-sanktionerne (de nye), der er rettet mod landets atomvåben- og missilaffyringsprovokationer, og ikke landets system eller dets lederskab ... De må revurdere situationen, så de ikke foretager fejlvurderinger«. Over for USA formaner *China Daily*, »På samme måde bør Washington fortsætte med at udvise beherskelse og forfølge en fredelig løsning af spørgsmålet«.

Præsident Trump tager usædvanlige skridt i Washington, D.C. I går, den 24. april, var han i Det Hvide Hus vært for et frokostmøde med de 15 ambassadører til FN's Sikkerhedsråd, hvor han talte om Nordkorea og Syrien. I morgen eftermiddag, den 26. april, er alle de 100 senatorer i den Amerikanske Kongres inviteret til en briefing om Nordkorea i Det Hvide Hus, ved cheferne for forsvars- og udenrigsdepartementerne, stabschef, general Joseph Dunford, og national efterretningsdirektør, Dan Coats. Fredag, den 28. april, vil udenrigsminister Rex Tillerson præsidere et møde i FN's Sikkerhedsråd om Nordkorea. (USA har det roterende formandskab for april måned.)

Budskabet i alt dette er foreløbig, som Trump i går udtrykte det over for ambassadørerne, at FN og medlemsnationerne af Sikkerhedsrådet må gøre mere mht. Syrien og Nordkorea. Finansminister Mnuchin annoncerede i går, desværre, amerikanske sanktioner mod 270 syriske videnskabsfolk og forskere med den påstand, at præsident Bashar al-Assad havde gasbombet sit eget folk. Dette på trods af, at der ikke har været nogen ordentlig undersøgelse på stedet. Situationen er

således fortsat fyldt med anspændthed, og folk lider og dør.

Se så på, hvem, der ansporer til katastrofe: *New York Times* og *Wall Street Journal* – direkte talerør for Det britiske Imperium. 24. april kræver *NY Times* handling nu over for Nordkorea, fordi »landet er i stand til at producere en atombombe hver seks eller syv uger«. Hvor ved 'The Slimes' det fra? Fra »en voksende mængde af ekspertundersøgelser og klassificerede efterretningsrapporter«, alle unavngivne. For en god ordens skyld går dagens *Wall Street Journal* ind med tilføjesen, at enhver investering i Ét Bælt, én Vej er »dårskab«, spild af tid og penge.

Det er vores opgave er gå ud med sandheden overalt. Den franske statsmand og præsidentkandidat Jacques Cheminade talte på valgaftenen til sin kampagne og sagde, »vi tog vor tids udfordringer op«. Med et blik på fremtiden, »kan vi blive katalysator for et reelt skift og en reel inspiration. Men på én betingelse: at I fortsætter med at kæmpe for det ...«

Foto: Den 24. april var præsident Trump vært for et frokostmøde med de 15 ambassadører til FN's Sikkerhedsråd, hvor han talte om Syrien og Nordkorea.

**Præsident Trump, Tag til Beijing for at bygge infrastruktur.
EIR kortvideo 24. april 2017**

Sverige deltager i Bælt & Vej Forum 14.-15. maj i Beijing

24. april, 2017 – En lille delegation på ministerplan fra Sverige vil deltage i Bælt & Vej Forum i Beijing 14.-15. maj, med infrastrukturminister Anna Johansson i spidsen. Delegationen er ikke koordineret med deltagere fra svensk industri, som blev inviteret særskilt af Kina. Og selv om Sverige er et stiftende medlem af AIIB og har deltaget i disse møder, så bærer regeringens synspunkt stadig præg af, at Bælt & Vej-projektet ikke er meget andet end et jernbaneprojekt.

Minister Johansson er fra Göteborg, hvor den store bilproducent Volvo Cars, der ejes af Kina, har udviklet en førsteklases udveksling af teknologi med Kina. At bringe de svenske underentreprenører af Volvo Cars ind i Silkevejsudviklingen, hvilket involverer infrastrukturkorridorer på det højeste, teknologiske niveau, ville direkte involvere en stor bid af svensk industri i alle regioner, så vel som også i nabolandene, i et samarbejde for at udvikle alle de industri-parker, der er planlagt langs ruterne.

Schiller Instituttet vil advokere for, at den svenske regering fuldt ud koordinerer med svenske industrier, der skal deltage i Bælt & Vej Forum, med det formål at opgradere Sveriges deltagelse. Det ville ligeledes være passende, om statsminister Stefan Löfven stod i spidsen for delegationen.

Imod Londons trusler om verdenskrig – Drøftelser mellem Trump og Xi bliver af største betydning

Leder fra LaRouche PAC, 24. april, 2017 – Med endnu en telefondiskussion søndag om fred på Koreahalvøen, er dialogen mellem præsident Donald Trump og Kinas præsident Xi Jinping ved at få afgørende betydning som lederskab for verden, hvilket forstås af førende, kinesiske personer, men i det atlantiske område fordunkles af britiske krav om krigskonfrontationer.

Xi har foreslået, og Trump givet tilsagn til, samtaler mellem de to på fast basis, samt Trumps snarlige besøg til Kina til endnu et topmøde.

Dette er et afgørende samarbejde for den første, amerikanske præsident i hundrede år, der taler om en tilbagevenden til Alexander Hamiltons og Lincolns »Amerikanske Økonomiske System«, som trodsede Det britiske Imperium og gjorde USA til verdens førende industrination.

Kinas »Økonomiske Bælt & Vej-initiativ« er drivkraften i den verdensøkonomiske vækst og er til reel fordel for de øvrige 60 nationer, der deltager, og tilfører deres økonomier infrastruktur og skaber produktiv beskæftigelse. Dette er, hvad Trump ønsker at gøre.

Trump genopliver ånden fra John F. Kennedys Apolloprogram, med videoer om rummet fra præsidenten og hans opkald i dag til rumstationen, hvor tusinder af amerikanske elever så med, og han foreslår at forcere en tilbagevenden til Månen og Mars.

Kinas rumprogram fører an i udforskning af Månen, inklusive dennes bagside, hvilket aldrig tidligere er forsøgt, og med udsigt til Mars.

Trump og Xi ønsker begge en fredelig løsning i Korea. Londons ledere og medier forsøger nu, efter at have anført et slag à la McCarthy-epoken imod Trumps samarbejdsrelation med Rusland, ihærdigt at få krisen over Nordkorea til at eksplodere i en verdenskrig. Den britiske forsvarsminister Michael Fallons udtalelse i går om, at »premierminister May er rede til at tage atomvåben i brug i et førsteslagsangreb«, som en britisk overskrift korrekt rapporterede, var krigsvanvid, især i en fabrikeret atomvåbenkrise. Storbritanniens statsanklager har netop erklæret, at aggressionskrig ikke er forbudt under britisk lov!

Briternes handlinger for at sværte og begå 'kup' imod Trump-præsidentskabet må standses.

Hvis det amerikansk-kinesiske og det amerikansk-russiske samarbejde er godt, er der intet problem i verden, der ikke kan løses.

Som den seneste, 1-minut lange video fra *EIR* erklærer:

»Præsident Donald Trump har ofte talt om sin plan om at bruge \$1 billion til USA's infrastruktur for at styrke produktiviteten og udvide økonomien. Næste måned har han en fantastisk mulighed for at diskutere denne vision med andre verdensledere, inklusive dem i Asien, som bruger 30 gange så meget som USA på infrastruktur, i forhold til deres BNP.

Den 14. og 15. maj afholdes der et enormt topmøde i Beijing, for at udarbejde en detaljeret plan for udførelsen af Bælt & Vej-initiativet. Dette er et internationalt samarbejdsprojekt, initieret af Kina, som involverer: samarbejde mellem flere end 60 lande; byggeriet af det, der vil blive infrastruktur for henved \$20 billioner; det vil berøre mere end 4 mia.

mennesker.

Topmødet i maj vil inkludere: 110 nationer, af hvilke 28 bliver repræsenteret af deres statsoverhoveder. Det er en stor mulighed for infrastruktur.

Præsident Trump, gå ikke glip af denne mulighed. Deltag i topmødet i Beijing!«

Foto: *From @realDonaldTrump, April 7, 2017, Mar-a-Lago, Florida: ""@FLOTUS & I are honored to welcome the President of the People's Republic of China, Xi Jinping, & Madame Peng Liyuan to the United States."*

RADIO SCHILLER den 24. april 2017:

Valget i Frankrig: Jacques Cheminade var fornuftens stemme

Med formand Tom Gillesberg

STUDIEKREDS 4. mødegang den

**2. marts 2017,
og 5. mødegang den 11. april
2017:**

LaRouches lærebog om økonomi

Med næstformand Michelle Rasmussen.

Pdf af LaRouches økonomibog findes her: [i](#) Så du ønsker at lære alt om økonomi?

Studiekreds 4. mødegang den 2. marts 2017

Studiekreds 5. mødegang den 11. april 2017